Dosarul nr.1r-650/25
(1-24110227-02-1r-10062025)
Instanța de fond: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Judecător: Viorel Botnaraș

D E C I Z I E
în numele Legii

04 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător Ion Bulhac
Judecători Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul avocatului Cojocaru Dorin în numele inculpatului Guțu Boris *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Guțu Boris ***,** născut la ***** IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****divorțat, studii medii, supus militar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:
--în prima instanță: *01.10. 2024 – 26.05.2025;*
--în instanța de recurs: *10.06.2025 – 04.12.2025;*

Asupra recursului declarat de avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului Guțu Boris *****, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și constatarea instanței:
Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai 2025, Guțu Boris ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024), cu

aplicarea art. 80^1 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (o sută șaizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a adus la cunoștință lui Guțu Boris ***** că, conform prevederilor art. 67 alin. (2^2), (3) Cod penal, este obligat să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătorești, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul și în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuiește cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

S-a aplicat în privința lui Guțu Boris ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, care urmează a fi menținută până când sentința va deveni definitivă.

Permisul de conducere pe numele lui Guțu Boris, a.n. ***** cu nr. *****, eliberat la ***** de autoritățile române de către SRPCIV Vaslui, care se păstrează conform scrisorii nr. 34/40-11028 din 16.09.2024 (cauza penală nr. 2024440316) în cadrul IP Ialoveni, după intrarea sentinței în vigoare, s-a dispus a fi remis Agenției Servicii Publice.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict: automobilul de model „*****”, cu n/î *****, care se păstrează la Guțu Boris, după intrarea sentinței în vigoare, de lăsat în folosință ultimului.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Guțu Boris *****, la *****, în jurul orei 17:25, deținând permis de conducere emis de către autoritățile române, cu categoria de vehicule admise „AM”, „A1”, „A2”, „A”, ”B1”, „B”, „C1” „C”, „D1”, „D”, ”BE”, „C1E”, „CE”, D1E”, „DE” „Tb” cu nr. *****, eliberat la *****, de către SRPCIV Vaslui, încălcînd prevederile Regulamentului circulației rutiere prevăzute la pct. 14 lit. a), care interzice conducătorului de vehicul să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate sau care se află într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul automobilului de model „*****”, cu n/î *****, deplasându-se pe traseul R-3 în apropierea sat. Dănceni, r-nul Ialoveni, a provocat un accident rutier și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost supus testării alcooltestului de model ”Drager”, stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool etilic în aerul expirat de 0, 86 mg/l, ce în conformitate cu prevederile art. 134^{12} alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Guțu Boris ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (1) Cod penal al RM, (în redacția Legii de pînă la 07.09.2024), individualizată prin „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.”

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai

2025, la 05.06.2025, avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului Guțu Boris **, a declarat recurs,*** în termen, prin care a solicitat admiterea recursului declarat, casarea sentinței, pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatului, să-i fie numită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu aplicarea art. 78 coroborat cu art.79 Cod penal al RM, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea recursului, s-a indicat că, în cadrul ședinței de judecată prin înscris autentic, expres și neechivoc, Guțu Boris a solicitat examinarea prezentei cauzei în procedură simplificată potrivit art. 364^1, astfel ultimul a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale și nu dorește administrarea unor noi probe, fapt confirmat și de apărare.

Susține că, reieșind din textul normei prevăzute la alin. (1) art.79 CP, rezultă că la ele se atribuie așa circumstanță sau un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului. Aici remarcă vîrsta inculpatului, lipsa antecedentelor penale, faptul că este angajat în cîmpul muncii. Aceste circumstanțe le invocă și asupra asprimii pedepsei complimentare.

Susține recurentul că, instanța de judecată trebuia să țină cont de circumstanțele cauzei, la care se referă atât circumstanțele atenuante, prevăzute la art. 76 alin. (1) și (2) CP, cât și oricare alte circumstanțe, inclusiv cele legate, de criteriile generale ale individualizării pedepsei, însă care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul, și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 319 Cod de procedură

penală, privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, spețа deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

Aprecierea instanței de recurs:

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat de avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului Guțu Boris *****, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai 2025, reieșind din următoarele considerente*:

Conform art. 437 alin. (1), pct. (1^4) Cod de procedură penală al RM, „Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.”

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Alin. (2) aceeași norme indică că „Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.”

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, judecarea cauzei penale de învinuire a lui Guțu Boris ***** în instanța de fond, s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală, și respectiv, legalitatea sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai 2025, este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Colegiul reține că, conform prevederilor art. 364^1 Cod procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În baza cererii semnate de inculpat, în prezența apărătorului său, instanța de judecată a acceptat cererea respectivă prin încheierea protocolară din data de 18 martie 2025.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul Guțu Boris *****,

fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364[1] Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Deci, la caz se constată că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Guțu Boris ***** în baza art.264[1] alin.(1) Cod penal, după indici calificativi – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Prin urmare, instanța de recurs, examinând probatoriul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Guțu Boris ***** de conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

De continuare, Colegiul penal ține să remarce că, sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai 2025 este contestată de partea apărării doar în partea aplicării pedepsei inculpatului Guțu Boris *****, astfel, instanța de recurs se va expune pe marginea pedepsei numite inculpatului de către instanța de fond, or, temei pentru a interveni în sentință din oficiu în partea încadrării juridice, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsește.

Cu privire la individualizarea pedepsei, Colegiul Penal reiterează că, conform art.7 alin.(1) Cod penal al RM, „La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.”

În accepțiunea art.61 alin.(1)-(2) Cod penal al RM, „(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.”

Colegiul Penal remarcă că, individualizarea pedepsei este un proces personal –

rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal al RM, „(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.”

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatei și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de recurs ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75-79 Cod penal al RM și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Colegiul Penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este

capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La caz, Colegiul penal reține că, sancțiunea art. 264[1] alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*. (norma în vioare la data comiterii faptei, pînă la modificările operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional).

Conform art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Guțu Boris *****, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Din textul sentinței contestate se relevă că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că, în privința inculpatului s-a identificat circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal al RM - săvîrșirea pentru prima dată a unei infracţiuni ușoare.

La fel, circumstanță agravante conform art. 77 Cod penal în privința lui Guțu Boris *****, instanța de judecată nu a reținut.

În plus, instanța de judecată la pronunțarea sentinței, a luat în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina, se caracterizează satisfăcător, la medicul narcolog și psihiatru nu se află, sincer se căiește de cele comise.

Potrivit art. 80[1] Cod penal „(1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.”

Prin urmare, Colegiul Penal constată că, instanța de fond a aplicat inculpatului Guțu Boris *****, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal al RM, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioada de 160 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, or, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Guțu Boris ***** a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod

penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care a recunoscut vinovăția.

Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, instanța de judecată a constatat justificat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, Colegiul Penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat ca restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul Penal.

Cu privire la pedeapsa complementară, Colegiul penal reține că, potrivit art. 65^1 alin.(1) Cod penal, „Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice.”

Dispoziția art. 264 alin. (1) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Reieșind din considerentele vizate, dar și având în vedere nemijlocit faptul că norma de care se face vinovat inculpatul Guțu Boris *****, prevede în mod obligatoriu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în calitate de pedeapsă complementară, Colegiul penal constată justificată soluția instanței de fond în acest sens, în privința inculpatului Guțu Boris *****, fiind aplicată sancțiunea complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvîrșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvîrșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins

vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională..

Astfel, doctrina prevede că la stabilirea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, instanța de judecată dispune de 3 variante. În primul rând, pedeapsa poate fi stabilită sub limita minimă prevăzută de articolul corespunzător al părții speciale a Codului penal. În al doilea rând, instanța de judecată poate stabili o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de articolul respectiv. Compararea pedepselor după rigurozitate se face prin aprecierea locului lor în conținutul art. 62 Cod penal. În al treilea rând, instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară prevăzută ca fiind o obligațiune.

În calitate de circumstanțe excepționale pentru o pedeapsă mai blândă, pot servi atât circumstanțele separate distincte prevăzute în art. 76 Cod penal, cât și cumulul lor, precum și alte circumstanțe ce atenuează răspunderea, neenumerate în lege, or, în speță, nu s-a identificat alte circumstanțe atenuante în privința inculpatului Guțu Boris *****, decît – căința sinceră.

În conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sânt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Astfel, la nivel legislativ nu este dată noțiunea de *„circumstanțe excepționale ale cauzei”*. Însă, reieșind din textul normei prevăzute la alin. (1) art. 79 Cod penal, rezultă că la ele se atribuie așa circumstanță sau un cumul de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului.”

La caz, Colegiul penal reține că, solicitarea apărătorului de a nu fi aplicată față de inculpat a pedepsei complementare, este nejustificată și neîntemeiată, în situația în care, cu certitudine nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale în privința inculpatului, or, faptul că inculpatul Guțu Boris ***** a recunoscut vinovăția și se

căiește sincer de cele comise - aceste împrejurări nu pot fi catalogate ca fiind excepționale.

În acest sens, instanța de recurs apreciază că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului Guțu Boris *****, este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse și personalitatea inculpatului.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul Penal consideră că, recursul formulat de apărător, este nefondat și poartă un caracter pur declarativ, motiv pentru care urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a), art. 417 - 418 din Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat, recursul declarat de avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpatului Guțu Boris ***** și se menține sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 mai 2025, pronunțată în privința lui Guțu Boris *****.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Ion Bulhac**

Judecători: **Marcel Popescu**

Svetlana Vîșcu